

og domme med vilkår om samfundstjeneste. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. §§ 94-100.

8. Forvaring

8.1. Gældende ret

Efter straffelovens § 70 kan en person under visse nærmere angivne betingelser idømmes forvaring. Forvaring kan endvidere idømmes i medfør af straffelovens § 68, sidste pkt., som en formålstjenlig foranstaltning til forebyggelse af yderligere lovovertrædelser begået af en utilregnelig person, jf. straffelovens § 16. Forvaring er en tidsbestemt retsfølge. Kompetence til at ændre eller endeligt ophæve denne retsfølge er henlagt til domstolene, jf. straffelovens 72.

Efter straffelovens § 74 fastsætter justitsministeren regler om behandlingen af personer, der anbringes i forvaring. Sådanne regler er fastsat ved Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 422 af 21. juni 1973 om behandling af personer, der anbringes i forvaring. Reglerne i denne bekendtgørelse har stor lighed med reglerne i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 421 af 21. juni 1973 om fuldbyrdelse af frihedsstraf (fuldbyrdesbekendtgørelsen).

Fuldbyrdelse af en dom til forvaring sker derfor i det væsentlige efter samme regler, som gælder for fuldbyrdelse af frihedsstraf. De få forskelle mellem fuldbyrdelse af forvaring og fuldbyrdelse af frihedsstraf vedrører ud over de ovennævnte regler i straffeloven om ændring og ophævelse af den idømte foranstaltning spørgsmålet om valg af fuldbyrdesinstitution og om overførsel mellem kriminalforsorgens institutioner samt spørgsmålet om udgang.

Fuldbyrdelse af dom til forvaring sker således normalt i Anstalten ved Herstedvester, der personalemæssigt er særligt indrettet på at modtage indsatte, der har behov for psykiatrisk behandling eller bistand eller for at være på en institution med et mere specialiseret behandlingspersonale. Endvidere træffes alle vigtige afgørelser vedrørende forvarede af Direktoratet for Kriminalforsorgen på årlige fællesmøder mellem direktoratet og institutionen. Afgørelser om lemper i afsoningsforløbet træffes i øvrigt først efter indhentet udtalelse fra Rigsadvokaten, jf. herom 1989-betænkningen, s. 307-308.

8.2. Straffelovrådets forslag

Om arbejdsgruppens overvejelser henvises til 1989-betænkningen, s. 308-309, 671, jf. § 101 i arbejdsgruppens lovudkast, og s. 738-739, og om Straffelovrådets overvejelser henvises til 1998-betænkningen, s. 124, jf. § 105 i rådets lovudkast, og s. 287-288.

Straffelovrådet kan med enkelte redaktionelle ændringer tiltræde arbejdsgruppens forslag.

Rådet foreslår på den baggrund, at der som § 105, stk. 1, i rådets lovudkast i overensstemmelse med de gældende regler indsættes en bestemmelse, hvorefter forvaring fuldbyrdes efter lovudkastets kapitel 2 om almindelige bestemmelser for fuldbyrdelse af straf og afsnit II om fuldbyrdelse af fængselsstraffe med den undtagelse, at forvaring normalt fuldbyrdes i Anstalten ved Herstedvester.

Endvidere foreslås i § 105, stk. 2, indsat en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om fuldbyrdelse af forvaring, herunder om behandlingen af sager vedrørende tilladelse til udgang, overførsel til anden institution og prøveudskrivning.

8.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tiltræde Straffelovrådets udkast til bestemmelse om fuldbyrdelse af forvaring. Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, jf. § 105.

9. Fællesregler for fuldbyrdelse af straffe mv.

9.1. Erstatning i anledning af indgreb under fuldbyrdelse af straf mv.

9.1.1. Gældende ret

Retsplejeloven indeholder i kapitel 93 a nærmere regler om erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning. Retsplejelovens regler giver mulighed for erstatning på objektivi grundlag i anledning af uforskyldt anholdelse, varetægtsfængsling eller andre straffeprocessuelle indgreb, jf. §§ 1018 a og 1018 b.

Af særlig betydning for spørgsmålet om straffuldbyrdelse er retsplejelovens § 1018 d, hvorefter der tilkommer den, der har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, erstatning på tilsvarende objektivi grundlag, jf. § 1018 a, såfremt anke eller genoptagelse af straffesagen medfører bortfald af retsfølgen. Medfører anke eller genoptagelse af straffesagen formildelse, ydes der erstatning, såfremt den retsfølge, der er fuldbyrdet, er mere indgribende end den, der idømmes efter anke eller genoptagelse. Efter § 1018 d, stk. 2, kan erstatning nægtes eller ned sættes, hvis den dømte ved sit forhold under sagen har givet anledning til domfældelsen.

Retsplejeloven indeholder i §§ 1018 e og 1018 f nærmere regler om fremgangsmåden ved erstatningskravets behandling. Af § 1018 e fremgår det bl.a., at krav fra en person, der har været sigtet, skal fremsættes over for statsadvokaten inden to måneder efter meddelelse til sigtede om strafforfølgningens ophør